



У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Панасенка Володимира Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 82 Кримінального кодексу України

м. К и ї в
1 березня 2019 року
№ 53-2(І)/2019

Справа № 3-27/2019(558/19)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мельника Миколи Івановича – головуючого,
Саца Сергія Володимировича,
Шевчука Станіслава Володимировича – доповідача,

розглянула питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Панасенка Володимира Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 82 Кримінального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Шевчука С.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Панасенко В.І. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності частині другій статті 28

Конституції України (конституційності) частини першої статті 82 Кримінального кодексу України (далі – Кодекс), згідно з якою особам, що відбувають покарання у виді обмеження або позбавлення волі, невідбута частина покарання може бути замінена судом більш м'яким покаранням; у цих випадках більш м'яке покарання призначається в межах строків, установлених у Загальній частині Кодексу для даного виду покарання, і не повинне перевищувати невідбутого строку покарання, призначеного вироком.

На підтвердження застосування судами частини першої статті 82 Кодексу автор клопотання долучив до конституційної скарги копії ухвали Вінницького міського суду Вінницької області від 13 грудня 2017 року, ухвали апеляційного суду Вінницької області від 8 лютого 2018 року. Цими ухвалами адвокату Панасенко Т.В., яка діяла в інтересах Панасенка В.І., відмовлено у задоволенні клопотання про звільнення засудженого Панасенка В.І. достроково або заміну невідбутої частини покарання більш м'яким покаранням; визначення терміну можливого перегляду його покарання шляхом застосування до нього умовно-дострокового звільнення або заміни невідбутої частини покарання більш м'яким покаранням; встановлення проміжків часу для його повторення та чітких критеріїв, на „підставі яких він має відбуватися“.

Панасенко В.І. вважає, що частина перша статті 82 Кодексу „не передбачає реалістичної перспективи звільнення від довічного позбавлення волі. Зокрема, вона не передбачає такої реалістичної перспективи шляхом заміни цього покарання більш м'яким або умовно-дострокового звільнення від цього покарання. Цим вона суперечить статті 28 Конституції України, зміст якої вимагає створення реалістичної перспективи звільнення від довічного позбавлення волі“.

2. Автор клопотання раніше звертався до Конституційного Суду України з аналогічною конституційною скаргою.

Ухвалою Другої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України від 18 квітня 2018 року Панасенку В.І. було відмовлено у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

З огляду на те, що Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України Ухвалою від 9 жовтня 2018 року відкрила конституційне провадження у справі за конституційною скаргою Крупка Дмитра Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) приписів частини першої статті 81, частини першої статті 82 Кодексу, Панасенко В.І. просить поновити пропущений строк подання конституційної скарги до Конституційного Суду України із мотивів суспільного інтересу та відкрити конституційне провадження у його справі.

3. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно з Основним Законом України Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України (стаття 151¹).

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону; відомості про документи і матеріали, на які посилається суб'єкт права на конституційну скаргу, із наданням копій цих

документів і матеріалів; перелік документів і матеріалів, що додаються; конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону, та якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (пункти 6, 7, 8 частини другої статті 55, абзац перший, пункт 2 частини першої статті 77).

Аналіз змісту конституційної скарги дає підстави стверджувати, що Панасенко В.І. не усунув недоліків, що стали підставою для постановлення Другою колегією суддів Першого сенату Конституційного Суду України Ухвали від 18 квітня 2018 року про відмову у відкритті конституційного провадження у його справі, а саме: автор клопотання порушив питання, яке не належить до повноважень Конституційного Суду України, та не надав копій усіх документів і матеріалів, на які посилається, а також не вказав їх у переліку документів і матеріалів, що додаються до конституційної скарги.

Ухвала апеляційного суду Вінницької області від 8 лютого 2018 року є остаточним судовим рішенням у справі Панасенка В.І. Конституційна скарга Панасенка В.І. від 25 січня 2019 року надійшла до Конституційного Суду України 28 січня 2019 року, тобто автор клопотання пропустив строк подання конституційної скарги, що визначений у пункті 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Згідно з частиною другою статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, як виняток, конституційна скарга може бути прийнята поза межами вимог, установлених пунктом 2 частини першої цієї статті, якщо Конституційний Суд України визнає її розгляд необхідним із мотивів суспільного інтересу.

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України, врахувавши строк, який сплинув із дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням у справі Панасенка В.І. до дня подання цієї конституційної скарги, а також аргументацію Панасенка В.І. стосовно

відкриття конституційного провадження, дійшла висновку про відсутність підстав для поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги до Конституційного Суду України та для визнання розгляду цієї конституційної скарги необхідним із мотивів суспільного інтересу у контексті частини другої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктами 4, 6 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги; наявність ухвал Конституційного Суду України про відмову у відкритті конституційного провадження у справі або про закриття конституційного провадження у справі, якщо їх постановлено на підставі пунктів 1, 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 55, 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 38, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Панасенка Володимира Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 82 Кримінального кодексу України на підставі пунктів 4, 6 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги; наявність ухвал Конституційного Суду України про відмову у відкритті конституційного провадження у справі або про закриття

конституційного провадження у справі, якщо їх постановлено на підставі пунктів 1, 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**